

undtagen naturligtvis fra de enkelte ærede Herrer's Side, som principielt ere imod, at der finder noget videre Anlæg af Jernbaner Sted i Sjælland. Denne Bane har to meget gode Endepunkter, nemlig Frederikshavn og Aalborg, og det er jo — som man kan see af Driftsberetningen — det Vigtigste ved enhver Bane med Hensyn til Forrentningen; naar blot Endepunkterne ere af nogen Betydning, kommer det meget mindre an paa, om Banen gennemløber et mere eller mindre frugtbart Terrain. Hvad Frederikshavn angaaer, har jeg endnu den Mening, at den vil blive et vigtigt Forbindelsespunkt for den svenske-norske Trafik. Der er fra Frederikshavn kun 4 à 5 Timers Dampskibsfart til Gøttheborg, der er Endepunktet for en af Hovedstambanerne i Sverrig; der er kun 18 Timers Fart fra Frederikshavn til Christiania, og jeg kan ikke troe Andet, end at en meget stor Deel af den Trafik, som nu søges over Nordsøen til England og over Kattegattet og Østersøen til Lübeck og Kiel eller Stralsund samt over Helsingborg og Malmø, vil komme til at gaae over Frederikshavn. Det vil være den korteste Vej til Hamborg for hele den nordlige og vestlige Deel af Sverrig; den vil være imellem 6 og 8 Timer kortere end Veien over Sjælland, selv om man kunde tænke sig, at Togene stode i directe Forbindelse. Jeg antager saaledes, at denne Linie vil tiltale de Fleste. Hvorvidt den bør gaae forbi Hjørring eller trække sig lige op til Frederikshavn fra Aalborg, tør jeg ikke have nogen aldeles afgjørende Mening om. Jeg vilde ansee det for ønskeligt, at den gik lige fra Aalborg til Frederikshavn. Jeg antager nemlig, at den Omvei, Banen gjør om ad Hjørring, ikke synderligt vil bidrage til, at dette Banestykke forrenter sig, men jeg antager det for at kunne blive af megen Betænkelse, dersom den gennemgaaende Trafik, som jeg haaber der vil blive fra Sverrig-Norge, skulde vise sig i nogen Udstrækning, thi saa vil denne Omvei være af ikke ringe Betydning, om end ikke saa meget for Diebliffet, hvor der endnu ikke er Tale om at anlægge en Jernbanebro over Limfjorden; men ogsaa denne vil jo ganske vist komme.

Hvad Banestykket Skanderborg-

Silkeborg angaaer, da skal jeg paa det Varmeste anbefale, at vi dog endelig nu engang gjøre Udvor af at føre en Bane ind til Midtjylland, thi jeg betragter det ikke som en Bane til Silkeborg, men som en Bane til Midtjylland, navnlig til Hammerum og Hids Herreder, blandt hvilke især det paa en stor Udstrækning velbyrlede Hammerum Herred vil være af megen Betydning for Jernbanetrafikken og have Udfigt til Productionsforøgelse. Det er paa ingen Maade rigtigt, saaledes som i forrige Møde er blevet sagt, at det var en Bane, der anlagdes til Silkeborg Fabrik, en Bane, der anlagdes for Papirfabrikationens Skyld; det er fuldkommen urigtigt; thi selv om Fabrikken nogensinde skulde forsvinde, hvad jeg i hele Landets Interesse ikke haaber skal blive Tilfældet, saa har Silkeborg allerede vundet ikke ringe Betydning som Kjøbstad for en ikke ubetydelig Deel af Midtjylland, og jeg er derfor overbevist om, at denne Kjøbstad i Forening med Fabrikken, ja, selv uden denne, vil indeholde gode Forudsætninger for, at denne Bane, der kan anlægges for en forholdsviis ringe Sum, meget godt vil kunne forrente sig; men Silkeborgbanen har derhos en Historie, som gjør, at der virkelig forekommer mig at være megen Opfordring for Rigsdagen til dog nu at lade den komme med ind i Jernbanenettet. Ved Loven af 10de Marts 1861 var det som bekendt vedtaget, at den østjydske Bane skulde gaae over Ny Mølle, hvilket vil sige omtrent det Samme som over Silkeborg til Aarhus. Ved den senere Lov af 19de Januar 1863 blev det forandret derhen, at Banen skulde gaae over Fuldbro Mølle; men for at trøste Silkeborgerne og hele Omegnen for den slufede Forventning, blev der tilføjet, at der skulde tilveiebringes en Vandvei fra Fuldbro Mølle til Silkeborg. Derpaa kom Loven af Mai 1866, som sagde: Nei, nu skal Banen ikke gaae over Fuldbro, og der skal heller ikke være nogen Vandvei til Silkeborg; nu skal Banen gaae over Skanderborg. Det forekommer mig derfor, at er der noget Sted, hvor der med Grund kunde være Forventning om, at den lovgivende Magt vilde tage sig af det, saa er det netop den Egn, der saa idelig og idelig har været